

veres i forsvartlig Stand efter optaget Syn. Det tredje Stykke indeholder den simple Forsigtighedsregel, at Halm og Hø samt Gjødning ikke maa bortføres fra Præstegaardsavlingen. Det fjerde Stykke gaar ud paa at bestemme, at Præster og Kapellaner i Kjøbenhavn og de andre Kjøbstæder skulle, forsaavidt der ikke gives dem Embedsbolig, have en efter Forholdene passende Husleiegodtgjørelse, og at en Præst i en Kjøbstad, som tillige har Landsogn, desuden skal have en passende Kjørselsgodtgjørelse. Alle disse Beløb skulle i hvert enkelt Tilfælde, naar Ledighed finder Sted, bestemmes ved Lov; men indtil saadan Lov er vedtagen, kan Kirkeministeren foreløbig bestemme Beløbet. Det er den samme Fremgangsmaade, der bruges ved de juridiske Embeder med Hensyn til Fastsættelsen af Bederlaget for deres Kontorhold, idet Ministeren i det første Finantsaar kan bestemme det, medens det for Fremtiden maa bestemmes gennem Lov for hvert enkelt Tilfælde. — Til dette Forslag er der under Nr. 12 stillet et Underændringsforslag af et af Flertallets Medlemmer (Kjær), som gaar ud paa, at det ikke skulde tillæges nogen af Landets Præster Embedsbolig. Dette er en noget ny Tanke, og den øvrige Del af Flertallets Medlemmer har derfor ikke anset det for hensigtsmæssigt at gaa videre ind paa dette Spørgsmaal. Man er hidtil, hvoruendt man ellers kan have været om Ordningen af denne Sag, dog fra alle Sider gaaet ud fra, at Embedsbolig burde ydes de geistlige Embedsmænd, og vi have derfor været bange for at gaa ind paa dette Forslag, dels Hensyn til Forslaget i og for sig, dels af Frygt for yderligere end nødvendigt at bevære Sagen paa dens videre Gang. Jeg skal derfor paa de andre af Flertallets Medlemmers og mine egne Begne fraråde at gaa ind paa Forslaget under Nr. 12. — Forslaget under Nr. 13 til en ny § 8 tilsigter at lette en geistlig Embedsmand, der bliver ansat i et Embede, hvortil der er Jordlod, at komme i Gang med dens Drift, uden at han strax skal komme i Forlegenhed med Udredelsen af Udgifter til Driftsomkostninger, Aulsredskaber og Andet, som det maatte paaligge ham at anskaffe, idet Statskassen ved hans første Ansættelse i

det geistlige Embede herefter skal udbetale ham et Beløb af 500 Rd., hvilket han i Løbet af 10 Aar har at tilbagebetale af sin Løn med 50 Rd. aarlig. En saadan Bestemmelse har hidtil, naar Sagen har været under Behandling, været anset for meget ønskelig og rigtig, og Flertallet har derfor ogsaa her fastholdt den. Der har tidligere været Spørgsmaal om, at disse 500 Rd. ikke skulde tilbagebetales, der har været stillet Forslag om, at de een Gang for alle skulde være offrede til den geistlige Embedsmand for at sætte ham istand til at anskaffe de fornødne Aulsredskaber, Materiale og Andet, som han nødvendigt maa have; men Udvalgets Flertal er blevet enig om her at foreslaa en lempelig Tilbagebetaling. Dette har man anset for det mest Hensigtsmæssige, og maasse det ogsaa vil være mere ønskeligt for den vedkommende Embedsmand, end om Beløbet skulde betragtes som en een Gang for alle ydet Gavn. Det følgende Ændringsforslag, der beror paa Bederlagene eller Forkastelsen af Forslaget under Nr. 12, kan jeg forbigaa. — Forslaget under Nr. 15 tilsigter, at det ydes en Præst, som bliver syg eller svagelig, en Understøttelse til i en vis Tid at holde en personel Kapellan, for at han ikke skal blive nødt til strax at fratræde Embedet. Jeg antager, at Thinget vil finde, det er en hensigtsmæssig Bestemmelse, som man bør vedtage. — Hvad angaar Forslaget under Nr. 16 til en ny § 10, skal jeg bemærke, at man, naaget Indholdet deraf er antydet i den igaar vedtagne § 1, dog har anset det rigtigt for større Tydeligheds Skyld og for at undgaa al Tvivl ligesom at indsætte Bestemmelsen som en særlig Paragraf i Loven. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 17, der knytter sig til Lovudkastets 2 § 3, der angaar Præsternes og deres Sukers Pensionering. Det er selvfølgeligt, at Regjeringsudkastet, efterat dets hele Grundlag er forvundet, ikke kan bibeholdes her i sin Redaktion. Selve Realkiteten af Regjeringsforslaget have vi omtrent beholdt; men vi have maattet forandre Redaktionen, for at den kan passe overfor Stændernes fuldstændige Inddragning i Statskassen og Lønningernes og Pensionernes Udbetaling direkte af denne. Da Kjøbstadskaldene og de Kjøbenhavn-